

WWW er min hjemmeside, Google min Gud og bogen min ven

Teksten cirkler om måden, jeg forsøger at arbejde med nettet, bogen og Google på. Det drejer sig om at sætte en ramme om nogle bestemte udtryk, som giver dem en mening i www.

Mit univers kan sættes op over for fx H. C. Andersens univers, hvor det tager sig ud som et postmoderne forsøg på at skabe en ramme af mening hinsides de kristne og modernistiske forsøg på at se rationalitet, mening og essens i et og samme hierarkiske forklaringsmønster.

1

Først kom sproget, så [Gutenberg](#) og nu har vi WWW, vores alle sammens allestedsnærværende hjemmeside, hvor Google som vor tids skabte skaber af orden fortrænger kaos.

Adkomsten til alverdens skrevne nyhedsmedier er i praksis ligeligt fordelt over hele verden, uanset afstande og tidsforskelle.

Hvor vi før måtte hente de internationale aviser i kiosken i bymidten, der har vi nu alverdens avisoverskrifter lige ved hånden. Muligheden for selv at melde ind i de samme medier følger med, gratis.

Der er ikke meget mystik over det. Det er hverdagen, som vi holder af.

Selv om WWW står der som væggene i kronsalen i solens træ i H.C. Andersens eventyr, "[De vises Steen](#)" fra 1861, hvor Hans drømte om et rum med levende billeder fra hele verden, så mangler nettet den Andersenske magi. Det Andersenske univers, som Hans eventyr var hængt op i, var et ganske andet end WWW. Det organiske hierarki af grader af essens var bærende for Hans Andersenske kristne kosmos. Her søgte og læste man troen ind i den uskabte skabers værk, hvor graderne af væren og essens kunne henføres til og forstås ud fra, hvor afledt det var i forhold til den uskabte skabers oprindelige identiske væren. [Oprindelses- og essensmystik](#) er Hans Christian Andersens univers. Her hænger endemålet, meningen og skæbnen sammen med troen på det eneste ubetingede, højeste og identiske i alle former for grader af væren.

Forudsætningen for at finde mening i WWW's kaos af indtryk – vide hvad der er værd at vide af alt det, der er at vide – er ikke kun Google, men iagttageregens egen referenceramme, viden, orienteringsevne, evt. i samarbejde med den form for

---

¹ https://www.google.dk/search?sourceid=navclient&hl=da&ie=UTF-8&rlz=1T4ADRA_daDK453DK453&q=site:arbejdsforskning.dk+essensmysticisme

Bidrag i bitcoin modtages på: 1EVqbZQ6EEC6Dr1VVm7mcWjZyNCNU1eKRr

organiseret og selektiv ”næstenallegstedsnærvær” som den store søgemaskine står for. Her er det Andersenske univers af essensmystik meget lidt befordrende for forståelsen.

[Bogen som ramme](#)²

Bogen kan være skrevet ud fra en egen semantisk referenceramme, der gir begreber og udtryk sin egen mening i netop den ramme, som bogen udgør. Det handler om at forstå delene ud fra den sammenhæng, der bærer deres mening. En sådan ramme kan igen gøres til et filter, det selektive i den opmærksomhed, der formes af bogen og som så kan bruges til at kaste ud over WWW, for her at finde og bekræfte sig selv, bogens egen mening. Nettet giver ikke mening i sig selv, med sit kaos af sporadiske signaler, for her siges bogstavelig talt alt og det modsatte hele tiden.

Derfor har bogen stadig sin berettigelse, fx når den skrives ud fra dens forfatters indfaldsvinkel til nettet, og bruges bevist som en nøgle til at finde orden i WWW, evt. sammen med Google.

[Google er Gud](#)³

Min Gud, Google, hvis fornemste bud er, at ”den, der søger, skal finde”, er mere end en maskine. Den er også en referenceramme, som præger og præges af dén, der vil kendes ved sín Gud og bruge sín visdom om nettet og dets hersker. Denne Gud kan ikke stå alene, men hjælper, hvis man vil hjælpes, lige som den på ufatteligt mange måder kan hjælpes til at hjælpes.

Medier

Det kan godt være, at WWW er trukket op i og båret i digitaliseringens primitive ”enten eller” og at det univers, hvor Google hersker, i metafysisk forstand ikke er andet end digitaliseringens. Men det falder som kommunikationens medie, let at præge og forme, så det giver mening på baggrund af iagttagernes egen semantiske dispositioner.

[Bevidstheden som medie](#)

Den menneskelige bevidsthed er et medie, måske det mest likvide og let formelige, som findes her på den lille blå planet. Internettet er et andet, der består af elektroniske fremføringsmedier, der præger og former brugerfladen på alverdens mo-

---

² https://www.google.dk/search?sourceid=navclient&hl=da&ie=UTF-8&rlz=1T4ADRA_daDK453DK453&q=site:arbejdsforskning.dk+semantisk+referenceramme

³ Begrebernes anvendelse og sammenhæng kan bekræftes, ved at lade dem gentage rundt om på forskellige platforme og anvendelse i strategiske sammenhænge. Kombineret med søgningerne på dem via Google, ja så er der mulighed for at præge den måde, som de anvendes på. Dvs. man etablerer dermed som interaktiv og bevidst bruger af begreber, søgemaskine og platforme en form for anvendelse af udtryk og vendinger, der bygger på forfatterens, her min, anvendelse og forståelse af netop disse udtryk. Det hedder med et fint og nyttigt udtryk, at skabe sin egen semantiske referenceramme i WWW.

Bidrag i bitcoin modtages på: 1EVqbZQ6EEC6Dr1VVm7mcWjZyNCNU1eKRr

nitorer ud fra teknikkens indre og rigide former for nødvendighed, den primitive distinktion mellem nul og en. Det er ingen tilfældighed, at det lader sig gøre at orientere sig mod ordene i teksten, som om de ikke var helt tilfældigt sat sammen. Det er fordi det hele sker i en sindrig orden, der giver mening på baggrund af hele kulturens tradition for at kode og afkode det, der nu er inddraget i kommunikationens fremføringsmedie. Den omfattende sammenhæng mellem computerne på globalt plan er bare komplekse fremføringsmedier. Mediet af maskiner forstår ingen ting. Det er kun os, der bilder os ind, at vi gør.

Begreber og udtryk optræder altid i en kontekst. Ordets kontekst er teksten. Google elsker tekst.

Struktureret medie

Moderne systemteori⁴ handler bl.a. om semantiske strukturer, distinktioner og iagttagelsesformer. Systemteorien er selv en slags teknikalitet, der forsøger at forenkle og operationalisere det komplekse med sine egne distinktioner, fx mellem trivielle og non trivielle systemdannelser. De basale iagttagelsesformer præger og falder som det moderne samfunds systemdannende distinktioner.

Hvad der giver mening og fungerer økonomisk, det handler om distinktionen mellem, hvad der er lukrativt og mindre lukrativt, køb/salg, højere og mindre pris, dit/mit.

Hvad der giver mening i politisk forstand har at gøre med magt/afmagt, opposition/regering, op/ned (i forvaltninger, ordensmagt, massemediernes administrationsgange).

Hvad der giver mening i juridisk forstand, har at gøre med ret/uret og lovlighed/ulovlighed.

Hvad der giver mening i videnskabelig forstand, tager udgangspunkt i distinktionen mellem sandt og falskt.

Disse regimer af mening kan ikke oversættes til hverandre. Det karakteriserer det moderne samfund, at det er opdelt i en mangfoldighed af usammenlignelige meningsregimer, der ikke kan oversættes til hverandre. Når verden ikke er faldet fra hinanden, så er det fordi, at der ikke er tale om ontologiske distinktioner, men semantiske. Det fungerer uden den Andersenske essensmystik.

De professionelle [symbolanalytikere](#) behersker [teknikaliteten](#) bag kommunikationen, mediet i kommunikationens tjeneste. De bruger den, og de forstår den til dels, bl.a. i kraft af systemteorien, der er gennemført funktionel og kynisk i traditionel filosofisk forstand. I teknisk forstand er distinktionen mellem det gode og det onde her overladt til moralen, der ikke nødvendigvis har nogen entydigt god eller ond funktion. Moralens overlades da også helt bevidst til brugersegmentet, medie-

---

⁴ Moderne systemteori lader sig primært forstå ud fra Niklas Luhmanns sociologi. Han er den egentlige intellektuelle kraft bag teorien, og spredningen i forsøgene på at komme efter ham vidner om hvor udfordrende og omfattende hans produktion er og vil være frem over.

Bidrag i bitcoin modtages på: 1EVqbZQ6EEC6Dr1VVm7mcWjZyNCNU1eKRr

brugeren, hvor de professionelle politikere, analytikere og kommunikationseksperter er lige så kolde i røven, som propagandaens egentlige opfinder var, nemlig Hitlers propagandaminister. Det drejer sig om økonomisk magt, antallet af brugere, bekræftelse af de mere rigide distinktioner mellem op og ned, dem og os, frem og tilbage, jøder og Palæstinensere, JP og Information, danskere og indvandrere, for og imod global opvarmning, med og uden firhjulstræk, eller kort og godt om spørgsmålet om at have råd til at skide det hele et stykke.

Reklameindustrien, det politiske system, folkene bag Google, erhvervslivet, interesseorganisationer, institutioner og staten ved det. Alle i erhvervslivet lever af efterspørgselsfremmende investeringer, efterspørgslen på det at være efterspurgt. Kommunikation handler om at være på, om det at udbud og efterspørgsel er to sider af det samme, kommunikationen, det sociale.

[Det store dyr i åbenbaringen for sig selv](#)

Sociologen Niklas Luhmann identificerede med ret kommunikationen med det sociale. Dyret, der lever af at være på, af at være i egne øjne. Dem er der mange af her, og trangen til at spejle sig i dem er meget mere end narcissisme. Uden den trang, så var det sociale ikke sig selv.

Det sociale dyr lever ved efterspørgslen efter det at være efterspurgt, blive hørt, set, fortolket og måske forstået, ved efterspørgslen på udbuddet af budskaber, der netop ikke ville have nogen værdi, hvis ikke man hos den enkelte ikke vidste, at det var et budskab, der også havde sin realitet for andre.

Det kommunikative indhold skabes af kommunikationen. Hvis den enkelte bevidsthed ikke allerede var ude ved den anden, så ville indholdet i meddelelsen ikke være blevet formet, så det kunne afkodes af modtageren ud fra distinktionen mellem indhold og meddelelse, betegnet og tegn. Meddelelsen kodes, så indholdet kan aflæses af meddelelsen. Kommunikationen er måske sig selv, men den var ikke uden bevidstheden.

Igen er distinktionen forudsætningen for mening, koden til det indikerede, det af tegnet betegnede. Uden iagttagelsesformen, beherskelsen af distinktionen mellem tegnet og det betegnede, så var tegnet ikke noget tegn.

Skyerne over hovedet betyder ikke regn, med mindre de falder som indikation for regn i den iagttagelsesform, hvor skyen, ud over at være en sky, får mening som indikation for den regn, der for øvrigt falder fra skyen uanset om nogen ser sammenhængen eller ej.

Forestillingen, om at et budskab transporteres fra den ene til den anden, er uheldig. Dybest set udløser meddelelsen blot en tilstand hos modtageren af signalet, hvor signalet i sig selv ikke repræsenterer nogen særlig transport eller overdragelse fra den ene til den anden. Bevidstheden er et yderst likvidt medie, der lader sig forme på baggrund af sin egen yderst selektive opmærksomhed, hvor signalet blot udvælger bevidsthedens tilstand uden at fylde noget i bevidstheden.

Bidrag i bitcoin modtages på: 1EVqbZQ6EEC6Dr1VVm7mcWjZyNCNU1eKRr

Den kodede meddelelse er mangfoldigt tilstede på nettet. Den kan afkodes og præge et utal af modtagere, uden at der transporteres noget kvantitativt af betydning. Mediet præges, kodes eller formes om man vil. Det er kvaliteten af det minimale kvantum af fysisk transport der gør forskellen, ikke det kvantitative. Og det afkodes og former den der afkoder og lader sig forme kognitivt ved at forholde sig til meddelelsen. At lade sig informere er det samme, som at lade sig "forme kognitivt inde fra" "ind-formere"! Den kvalitative forskel repræsenterer ufatteligt lidt i kvantitativ forstand.

Udbredelsesmedier

Mening og betydning lader sig mangfoldiggøre. Det er værd at vide, at når først noget er formuleret og alment tilgængeligt, ja så er det sit eget, en del af det sociale, hindsides psykens kontrol. Selve indholdet og meningen i en tekst kan af samme grund ikke ejes, netop fordi det tilhører det sociale på en måde, som intet patentkontor⁵ eller noget individ kan ændre på. Det, der kan ejes, det er mediet, fremføringsmediet, opskrifter på tekniske og kemiske aggregater m.m. Det sociale er derimod sit eget, forudsætningen for ejendomsrettens konstitution.

Det sociale bliver et andet med ethvert af de forsøg, der falder i det sociale, på at komme på højde med sig selv, forståelsen af kommunikationen selv såvel som det, der refereres til i det sociale. Kommunikationen bliver en anden i og med ethvert forsøg på at komme på højde med sig selv. Det kan vides og det er værd at vide.

For bevidst at forme kommunikationen, det sociale, træde ind i processen, så er det en fordel fx ikke at stifne i den Andersenske essensmystik, oprindelsesromantikken og den lettere demente form for tro på nødvendigheden af den højere orden eller skæbnen i det hele.

Google frygter ikke kaos. Denne skabte skaber af en søgemaskine opstår som nettets selvorganiserende kosmos af kaos. Google er ikke determineret af den Andersenske essensmystik. Det er viden, ikke tro.

Mvh. Steen, Odense d. 15/12 2012

---

⁵ <http://politiken.dk/debat/laeserbreve/ECE1836709/folkeafstemning-om-eus-patentkontor/>